

20 Ocak 2007

Vakfımıza karşı açılan karalama kampanyasını duymayan kalmamıştır herhalde. 7 yaşındaki kızlarımızın bakire olmadıklarından tutun da, eğitimcilerimizin dört yıl boyunca çocuklarımıza tecavüz ettiklerine kadar binbir yalan gazetelerde çarşaf çarşaf yayımlandı, televizyon ve radyolarda avaz avaz duyuruldu.

Medyanın bu, yanlış değil, düpedüz yalan haberlerin üstüne nasıl iştahla atladığını hepimiz gördük. Satış ve rating uğruna en kutsal ve en dokunulmaz olması gereken değerler çiğnendi.

Bu haberlerin yalan olduğunu, üstelik yalan olduklarının kolayca kanıtlanabileceğini, adli tıp raporlarının hiç de bu yönde olmadığını, suçlanan kişilerin eğitimci değil çocuk olduklarını anlatmak için ne kadar çırpınırsam çırpınayım, kale alınmadım. Sesim duyulmadı. Umursanmadım. Çünkü "Nesin Vakfı'nda tecavüz olmamıştır!"ın haber değeri yok ama "tecavüz var"ın haber değeri var.

Hayatımda pek az kere kendimi bu derece biçare hissetmişimdir. Kâbuslarda olabilir böyle bir şey ancak. Hani bağırarak istersiniz de sesiniz çıkmaz ya! İşte aynen öyle.

Çocuklarımız tutuklandı. İki gün sonra, birincisini destekleyen ikinci kat'i adli tıp raporu çıkınca serbest bırakıldılar.

Çocuklarımızın cezaevinde işkence gördükleri anlaşıldı. Böylece medya satış ve rating artırıcı bir başka haber daha bulmuş oldu: Aziz Nesin'in çocuklarına işkence yapılmış... Meğer çocuklar da suçsuzmuş...

Demek çocuklarımız işkence görmeseydi, sesimizi duyuramamış olacaktık ve o çocuklar da, Nesin Vakfı da kamuoyu nezdinde lekelenmiş olacaktı!

Belli ki her işte bir hayır vardır ama medyada ahlak yoktur!

Ali Nesin